

„DALMATINSKI HRVAT“ izlazi svake subote. Godišnja predplata Din 96 — Polugodišnje Din 48 — Tromjesečno Din 24 — Za Ameriku godišnja dva dolara.

OGLASI PRAMA CJENIKU.

Račun kod Pošt. Ček. Ureda, Zagreb, br. 38.004

Priremeni telefon preko dana br. 38 — preko noći br. 23 (interurban)

DALMATINSKI HRVAT

Poštarina plaćena u gotovu.

„Dalmatin. Hrvat“ je vlasništvo promicateljnog odbora „Hrvatska Štamparske Zdruge“ s. o. j. u ostanuku u Šibeniku.

Plama i novci šalju se na adresu: „Dalmatinski Hrvat“ - Šibenski, Glavna ulica 108.

Rukopisi se ne vraćaju. - Plama ne frankirana ne primaju, anonimna u koš.

NOVINE ZA PROSVJETU, GOSPODARSTVO I POLITIKU DALMATINSKE HRVATSKE,

God. III.

ŠIBENIK, 1. OŽUJKA 1924.

Br. 56.

Poslije ratifikacije.

Skadar za Rijeku.

Rimski pakt je ratificiran od vladajuće radikalne partije. Tužni fakat, ali kruta realnost. Napisalo se gomile članaka, izreklo se na hiljade riječi; dokazivalo se i dokazalo od svih neobjektivnih i objektivnih ljudi, da je to za nas prava narodna nesreća. Ali zamaš, partijska zaslijepljenost i plemenski šovinizam, bile su debele zavjese pred očima naših sljepaca, kojima je predana naša država, da s njome upravljaju. Nastao je bombardament ordenima s jedne i druge strane, da pokrivi suze sirotinjske i naprave od Hrvata ruglo i misao o koloulijalnim stanovnicima.

Mi smo eksploatirani, nama se pred očima odnijelo naše. Nacionalni gubitak, koji ne možemo podnijeti, jer se varaju režimlje, da je ugovor ratificiran. Nije u našim srcima prihvaćeno to odobrenje, jer Hrvat ne može biti sebi izdajnikom, ako ga i izdade koji cinčar. A što dobivaju Hrvati; što dobiva država? Prijateljstvo, vele. Lažu kada tako govore. Niti nevjerno prijateljstvo, nego obvezu vjerolomne Italije, da, ako nas, koja druga država napadne, neće nas i ona istodobno napasti. I to, ako nas napadne bez našeg izazova. Kako li je raztezljiva ta riječ „izazov“. Prema tome, ako mi izazovemo čime koju državu, ova nas može napasti istodobno s Italijom. Naravno, da će se Italija trsiti, da interpretira naše djelovanje, pa i najpravičnije, kao izazov. To sve naravno iz prijateljstva.

To je svijet onog što dobivamo, a što smo izgubili Rijekom, Goričkom, Zadrom, Lastovom i što ćemo izgubiti još trgovačkim ugovorom, dade se ocjeniti.

Nećemo biti nepravilni, pa da rećemo, da smo tim dobili sve što smo imali dobiti. Kako po svim prilikama izgleda, zabilježiti ćemo jedan veliki nacionalni uspjeh: dobit ćemo Skadar, i već su, izgleda, otpučeni odredi za njegovu preuzimanje. Dakle hrvatsku Rijeku za arbanški Skadar.

Gosp. S. Milijanović u Beograd. »Republici« tvrdi odlučno, da je gosp. Pašić mogao dobiti Zadar za Rijeku. On to tvrdi i zahtjeva priznanje od Pašića i režimske štampe, ali nailazi na grobni muk. Sad nam je jasno zašto se krije pitanje aneksije Skadra. Jer se sa naše strane predbacilo, zašto nijesu tražili bar Zadar za Rijeku. Ali što je njima briga za Zadar; vole oni musavu arbanšku selendru.

Zar bi se Beograd, sablažni tukli za nekakovu hrvatsku Rijeku sa svojim saveznicima? Vole oni prijateljstvo. Da bi srećom, sa svojom braćom Hrvatima pravili tako oduševljeno prijateljstvo.

Parcelacija Hrvatske.

Kocka je bačena. Hrvatska je rasparčana. Beogradski vlastodršci drznuli su se, da dirnu i najveću svetinju svakog Hrvata — tisućgodišnju Hrvatsku, a prigodom toga beogradska čaršija u svojem bijesu i mržnji na sve ono što je hrvat-

sko, kliče: »Hrvatska je razorena; Hrvatska je rasparcelirana; ostala je bez svega; Hrvatske nema više«. Tako kliče čaršijski organ, beogradski »Balkan«, koji veoma dobro pogadja i znade želje i nakane gospode sa Terazija koji su još i

danas na kormilu ove vesele i jadne zemlje. Ti duševni bijednici, poput Svetolika Savića, misle, da se jedan narod dade preko noći uništiti, oni misle da se tisućgodišnja državna svijest, svijest Hrvata dade satri jednom naredbom beogradske gospode. Ti kukavelji gledajući sve kroz prizmu veliko-srpskog šovinizma ne vide, da je danas hrvatski narod otporniji nego što li je ikad bio.

Iza dalmatinske Hrvatske, beogradski režim je išao i dalje u svojem razornom radu i usudio se da dirne u banku Hrvatsku, tu maticu svih Hrvata, hitajući je uništiti a uništivši nju hoće, da smrvi otpornu snagu hrvatskog naroda i da tako dođe do najvećeg svog cilja — do dominacije. Ono što se nije usudio napraviti ni jedan tuđinski režim, to je danas napravio radikalni »bratski« režim; ono što je i tuđin kod Hrvata kroz tisuć godina poštivao, i nitko se nije drznuo takniti to radikalni režim u ime bratstva baca danas pod noge i hoće da bez obzira uništi. Radikalnom režimu danas Hrvati smetaju i on hoće da ih makne s puta, njemu danas smeta kulturno i ekonomsko središte svih Hrvata, napredni Zagreb, i on zato hoće, da ga uvrti u red makedonskih palanaka. Radikalni misle da do tog svog divljačkog cilja mogu doći jedino parcelacijom Hrvatske i zato sve to više stežu svoj »bratski« zagrljaj. Ovaj najnoviji atentat na narodno tijelo pokazuje nam beogradske »državotvorce« u svojoj svojoj golotinji: on nam bengalskim plamenom osvjetljuje sve njihove podle nakane; on danas otvara oči svakom Hrvat, koji još nije izgubio svog vlastitog ponosa i ne će da vidi odakle prijeti opasnost njegovoj ekzistenciji.

Na pitanje tko tu parcelaciju provodi, daje nam odgovor zagrebačka »Slobodna Tribuna«, koja veli:

»Milorad Vujičić, birokrata i policajac čisto balkanskog tipa, čovjek bez ikakove kulture apsolutno lišen svakog poznavanja narodnog i političkog života izvan Srbije, uzima sebi pravo i smatra se amnim, da s državnim autoritetom riješava i likvidira najkрупnija pitanja narodnog i državnog života. Čovjek koji pred deset godina nije znao ni šta je to narodno jedinstvo, ni gdje sve ima Srba, Hrvata i Slovenaca, ni gdje je i šta je Hrvatska i Zagreb, on misli da je danas ministarskim ukazom, po milosti Nikole Pašića stekao pamet i znanje, da životu cijelog naroda i organizaciji ove države daje nove oblike.«

To je prava, ali blijeda, slika svih današnjih beogradskih vlastodržaca, koji u svojoj megalomaniji — a zaslijepljeni šovinizmom — hoće da unište Hrvate. No i ovaj će pokušaj ostati bezuspješan, kao i svi dosadašnji, jer će naići na jednodušnu otpornost hrvatskog naroda, o koju će se morati razbiti. Beogradski režimlje moraju, znati, da Hrvati imaju svoja prava kao narod, i kao ljudi. Oni mogu mentalno Hrvatsku razparčati, oni je mogu raskomadati, ali hrvatsku svijest i hrvatski narod ne će nikad uništiti. Nasuprot Hrvatima će se još jače međusobno stisnuti i povezati i uprijeti će sve svoje sile, da sutrašnja nova Hrvatska osvane u što jačem i ljepšem svijetlu; a pobjeda će biti na strani — pravde i pravednosti.

Drzovitost jednog plaćenog lista.

Ima jedan parasit u Zagrebu, koji se nameće za interpretatora pravog raspoloženja kod Hrvata. Jedno ruglo za grad Zagreb, u čije ime on hoće da govori, kao i u ime Hrvata. Kad ga ne bi izdržavali vojnički krugovi, bila bi sramota za Hrvate; a onako: nezvan li nepozvan.

Potresi u okolici Šibenika.

Potresi u okolici Šibenika jenjavaju. Izgleda kao, da su prestali. Nijesu oni sasvim prestali, ali su u umoru. Prošli tjedan osjetili smo pet laganih potresa u Šibeniku, dok Žirje s okolnim otocima pak Tiješno i Zlosela osjetili su mnogo jače. Zadnji se je osjetio u četvrtak noću 21. o. m. 12 sati - 46 m., koji je kao i ostali — dolazio sa sjevero-zapadne strane i davao je dojam lahke trešnje i slabe tuljavine.

»Nijeti dolaze i s drugih strana, da pogibelji nema i svakomu je bilo čuti, da je ta nevidljiva, ali strašna podzemna pogibija okrenula nam leđa i da se od nas udaljuje. Svatko se veseli, kad može nakom umornog dnevnog rada, da mirno prospava noć.

Epicentar se mjenja i namiče se pitanje kako to, da se on pomiče?

Epicentri se zapravo nepomični, nego se oni radjaju i to u vrlo raznim smjerovima potreznog terena. Njihovi smjerovi ovisni su u prvom redu o potreznom području, o kak voći i položaju naslage-formacije.

Višeput se radjaju epicentri u jednom smjeru.

Tu imaju svoje uzroke u zaleđu, u susjednim prvobitnim potresima i svojim poremećenim slojevima, koji se u pravcu redjaju. Takovoga su karaktera potresi koji se ovdje odigravaju na moru.

Izgleda, da se potresi — šire u smjeru sjevero-zapada?

Obala Dalmacije s otocima kao i dno morsko jest građeno od jednolikoga kamena vapnenca i to je razlog, da se potresi šire u tom smjeru na poremećenju pruži. Uzdržani epicentar budio se i u susjednoj šupljini i tako ide po redu.

Podmorske šupljine i kanali, kojih ima u sadašnjoj zoni mnogo, — zarušavaju se i spuštaju se cijele gređine i dno morsko dobiva novo lice i nove dubine.

Takvih depresija može nastati — na otocima i na kopnu osobito gdje se je medju čvrstu koru uvuklo, meko ili blistavo tlo kao Jadrtovac, Prukljani i Vranksko jezero. Takve depresije mogu bi zauzeti — samo do par stotina m².

U predjele u kojima se je zadnjih dana

čula jača trešnja spadaju, Žirje s okolnim, Tiješno, Vodice, Zlosela i Benkovac.

Zanimiva je podzemna rijeka u Vodicama, a svakako će to biti — jedan rašireni podzemni rukav Krke. Ta podzemna rijeka ima zagonetni spoj na površinom kroz jednu ovcu pokotinu nalik na špiju.

Tamošnji stanovnici pokušavali su kroz tu špiju sanovratiti — živoga psa, te su uzalud čekali, da se povrati. Ali se pas vite nije povratio, već bi isplivao — u moru blizu Tribunja u udaljenosti od špije, koja 4 km. zračne linije. Vođenim orijentiraj, da su potrese jako osjećali, a osobito ih je ametala silna tutnjava i podzemna gromjavina, a oni naravno nijesu mogli ni pomisliti, da bi to moglo biti od veznog podzemnog kanala.

Plima i osjeka nemaju nikakove veze sa potresima, ali mogu imati upliva na iste. Na otocima i obali kad naraste more može da napuni špijne kanale, koji vode u kopno i taj predjel razmoči, a kad voda pane, razmoćeni se komadi po malo rade, te ako su kanali dublji, prouzrokuju se manji potresi.

Otanje li se nekoji podnomorski svodovi špiji ili kanala i nastupi li plima dogadja se, usljed porasle sline težine morske vode, da svod popusti i naruš se uz sum vode te osjetimo jači i odujli potres. Na taj način se dogadja da i cijeli blokovi popuče, usljed težine vode i tad čujemo neki prasak uz potres. Samo u Krasu, koji je pun raznih izdatina, može plima i osjeka imati svoje upliva kod potresa.

Za jači potresni udarac se je zapazila jaka osjeka. U Šibenskom kanalu sa vrijeme od jednog sata po popriličala je voda za 150 m.; ali pošto je tu Krkin izlaz, nemoze se ništa osobito ni tačna utvrditi.

Uvjereno je već od prije po Meteorološki kom zavodu u Beču, da u Ev. op. najviše potresa ima na Balkanu, a da na ovame Dalmacija ima najveći broj potresa oko 60 starih, već zabilježenih epicentara. Razlog je tomu komebita ali topliva zemaljaka kora i more, koje ju obiljeva.

Kako vidimo Dalmacija je bogata sa potresima koji su na areču većinom »ruševni« dok ih je malo, koji zauzimaju veliki prostor i koji su skoro uvijek pri katastrofalni, kao oni na liniji Dubrovnik-Sinj-Trilje, koji su tektonake naravi.

„Pokret“ vrlo površno i zlorado izrabljuje jednu izjavu g. Smodlake, poslanika u Vatikanu. Ne ćemo da govorimo o g. Smodlaku ni o njegovim načelima kao čovjeka. O njemu kao političaru govoriti opet nema puno; nit je što koristio, nit čemu štetovao.

U toj izjavi, iz pokvarene ambicije što nije biran zastupnikom, rekao je, da je za Radićevu listu glasala čitava analfabetska Zagorja, a tako i „Pokret“ tumači.

Nije potreba da se mi angažujemo za obranu jedne čisto hrv. narodne liste, ali je to ordinarna laž, kao se zna, da je n. p. dubrovačko primorje, gdje ima 90% pismenih, gotovo listom glasalo za HRSS. Tu je u najkulturnijem kraju Dalmacije.

Inače „Pokret“ dalm. Zagorju odriče potpuno hrv. svijest, i veli da se to pojavila tek za Radićeve propagande.

Ne zna jedan ni on ni njegovi srpski gospodari, da je baš to Zagorje bilo kolijevka preporodjaja Hrvatstva u Dalmaciji, i da su baš u tom kraju bili birani sami Hrvati protiv Talijanaša, koji bi bili birani baš u Primorju, koje plućenici „Pokret“ s visokom suverenom hvati, zato što nijesu glasovali za g. Radića. Baš u tom primorju, gdje su se knko veli „Pokret“ nazivali Slovini, „a to je bilo iz široke duše“ — baš tu se dugo održao anacionalan element, autonomištva, djelovanjem kojih ondašnjih svojih gospodara, domaćih Talijana, nazivalu se Slavi, samo da ne budu Hrvati.

Takvi bijahu primorci u većini, gdje su tom podržavali na vlasti talijanaše, dok istodobno u dalm. zagorju nadjose zaletje najveći opozicionari protiv Austrije. Oni su se borili za Hrvatsvo dok se još ni znalo nije za Jugoslavenstvo, ni za one koje nam daju lekcije o Hrvatsvu.

Pokret Sufidskih radnika.

U skrzaljici, koju smo isnijeli u posljednjem broju lista, ukazali smo na uzroke današnjeg pokreta ovih radnika.

Tu učinismo u cilju, da oni, koji krivo misle, da se radnici bune iz neke svoje objesiti, na koncu uvide, da su krivo mislili.

Vidjemo, koliko i kakve hrane potrebnije normalan radnik, da uzdrži sebe i svoju radnu snagu; obratismo pažnju javnosti, da radničke nadnice kod Sufida, u Šibeniku, prosječno iznose samo Din. 28 — Ali nije ni toliko. Ako odbijemo neželjene i blagline, ova nadnica pravo pada na ciglini Din 20. — dok dandanas radnik, samo da uzdrži svoj **goli život**, treba preko Din 30. — dnevno. A gdje su druge potrebe, gdje odjeća, obuća itd. Otkuda, dakle, da on, pored današnje skupoće, namakne sve to, kad mu nadnica ne dostaje ni da prehrani sebe samoga? Odgovor na ovo pitanje izazivlje kletvu, kletvu na izrabljivače ove sirotinje, koji ni rad ne može da prehrani.

Ovi se radnici redovno sabiru iz mlikih siromašnih sela, otkuda ih seoska bijeda tiera na tvornički rad. To isto biva i kod našeg gradskog težaka, ako ga polje ne može da prehrani. Ali je sve manji broj onih, koje polje hrani. Za to je naš težak predestiniran za tvorničko mblje: neodlučno je, dali će on ta da bude kod svoje kuće ili preko Oceanu. Naš je težak svijestom ove svoje kolne antrašojice. U tome treba tražiti razlog njegovim simpatijama za današnje Strajkaše. Oni su njegov su-trajšiji drugovi, i za to ih on pomaže. Citav čisti dobitik, koji mu je ostao od uzlaznica njegovog plesa, u iznosu Din 2400, šibenska težak nepredviđajom gotovostu dariva Strajkašima. Ovo je izgledno djelo On će i dalje da pomogne.

Jednaku poštivnost za svoje dru-

Zar se zaboravlja da je dva puta, u najodlučnijim narodnim momentima, taj seljak, dalm. hrvatski zagorac, spasao Hrvatstvo primorske Dalmacije! — Prvi put osamdesetih godina, za doba ljute naredne borbe protiv taljanaša — autonomištva. Drugi put sada, danas — kada su ta gospodra primorci poprimiti jugoslav. ideologiju — bili potpuno zaboravili na svoje Hrvatsvo, taj analfabetski zagorac, prbudio je opet u njima hrvatsku svijest i time ponovno spasao Hrvatsko prim. Dalmacije. Dalm. narod, puk, težak, bio je uvijek hrvatski osvješten, dok su pismena gospodra Dra Smodlake, na žalost, često vrludala.

Ako je dalm. zagorcu Hrvatstvo milije od Jugoslavenstva, ni čudo; njegovo ime, za koje se on borio nizom godina i koje je jedino očuvalo Dalmaciju Hrvatstvu i Slavensvu.

Što „Pokret“ tvrdi da se neki naši ljudi u Americi nazivaju „Austriaci“, potpuna je neistina, jer naš zagorac, ne samo da ne radi talijanaše izraze, nego o njima ni pojma nema.

Doduše primorje je do pred kratko vrijeme u glavnom reprezentiralo mišljenje Dalmacije, svojom jugoslav. orijentacijom.

Kako su imali radi kasnijeg osviještenja i labaviju hrv. svijest, lakše im je bilo primiti jugoslav. ideologiju. To se jugoslavenstvo čvrsto držalo, iako krivo tumačeno i naivno shvaćeno. Danas se prilike promijenile. Ono je bilo i prošlo, i neđaj Bog da se vrati, prije nego mu bude vrijeme.

A ono Slovinstvo sa današnjim Jugoslavenstvom, ali *fasisitičko-demokratskim*, ima toliko veze, što je oboje mrzilo Hrvatsvo, a to je Slovinstvo bilo iz „široke duše“, ko i pisanje „Pokreta“.

Bit će to pisanje po prilici iz široke keše!

gove u borbi psvjedočiše i radnici. Tako su konobari izdali na pomoć Strajkašu svu svoju gotovinu od Din. 1420. — brijački radnici Din 270 — i besplatno brijanje; radnici kod Šumske industrije Din 600. — u obaveznu, da će svake subote prinositi svoj prinos. Radi velike besposlice, drugi radnici jedva da mogu ista žrtvovati za svoje fabričke drugove.

Od gradjana su se dosad istakli gosp. Marko Stojić, trgovac, koji je za porodice Strajkašu darovao vreću brašna. Osim toga, izdaje im hranu uz snižene cijene. Ovaj primjer slijedi trgovac g. Joso Tarle.

Otkuda tako niska nadnica, fabričkim proleterima kod Sufida? Dva su tome razloga. Već smo kazali, da su i seljak i naš gradski težak predestinirani za tvornički rad. Njihov proizvod, vino, nema više beričetne prodje. Izmijeniti kulturu tla, nije tako laka stvar. Osim toga, naš se težak znatno moći na uzacome polju svoje ratarske privrede. Otuda jagna za fabrikom. Ovo znači, da je ponuda rada više od tražnje. Vlasnici pak predlažu, koje uposlaju ove ljude, ti vlasnici, kojima je cilj samo krupan profit, umiju da iskoriste ovo okolnost, te sile ljude na nisku nadnicu. Sufidski radnici, osim što rade za nisku nadnicu, rade još takav posao, koji je zdravlju veoma škodljiv.

Prema tome su ova dva razloga uzročnici niske radničke nadnice: fabrikantov profit i nezamjerljiva ponuda rada. Profit je glavni uzročnik, jer on postaje od oduzimanja od radničke nadnice, a jača ponuda rada manji, uzročnik.

Kako se naš narod po selima rano ženi, rano se ženi i ova tvornička aktivna i rezervna vojska, naša seoska sirotinja. I kad ove ljude, koji ni uz kakve žrtve svojom kukavnom nadnicom ne mogu da pre-

krane sebe i svoju porodicu, očaj nastira u Straji, a tvrtija bi glada i gore harala po njihovim potlesnicama, da nestane pomoći njihovih drugova i onih ljudi, koji imaju sreća za onih.

Za to ničija pomoć ne smije da izostane.

Na radničke strukovne organizacije pada glavna akcija kod ovakovog pokreta. Tek što se kod nas takve organizacije nisu mogle ni da zasnuju ni da razviju, radi progona od strane vlasti.

službeno su se obrazovale i zv. Inspekcije rada, koje bi imale da regulišu odnose između rada i kapitala. Njihova je dužnost, da kod sporova posreduju. Ali prati ruke kao Pilat, to nije nikakvo posredovanje. A ovako je, u našem slučaju, postupila Inspekcija rada.

Da naši vlastodršci nisu bili neprijateljski raspoloženi spram radništva uopće, t. j. spram radništva kao klase, bez obzira na njegovu socijalnu i političku orijentaciju, kad su već jedareći razjuriili njegove strukovne organizacije, oni bi bili ovim Inspekcijama rada stavili u dužnost, da prema tržišnim prilikama odrede minimalnu nadnicu, ispod koje ne bi smjela da ide radnička plata.

Nego, i ako je obim vlasti Inspektorata rada uzan, i ako se njegovo djelovanje, u startu, ograničilo na samo posredovanje, poželjno je, da bar ovo posredovanje dovede do jednog stvarnog rezultata. Inspektoratu su dobro poznate prilike, u kojima,

kao tvornički radnici, žive današnji Strajkaši, on zna, da je ovim ljudima i njihovim porodicama, uz dosadašnje radne uslove, život doista nemoguć i da njihovo zdravstveno stanje dnevno propada u razarenim karbidnim pećima i tvornici cinamida.

Toga se radi, posljednik od Inspektorata rada morao da, energičnije drži kod svoje prve ulaznice. Za to prigovorismo, da prati ruke kao Pilat, nije nikakvo posredovanje. Tvornička će se gospodra, da bolje, izgovarati slobodni trgovci i njihovim bilansom. Ne valja im vjerovati. Njihov je profit, ponajviše, o glavnome u radničkoj nadnici, koja za radnika nikad nije čitava. Ono, što kapital od nje odvoji, to je pravo njegov profit.

Da od ove nadnice ostanu bar toliko, da im bude obezbjeđen nasušni hljebac, za to se danas bore radnici Sufida!

A što je do bilansa, skraćemo pažnju Inspektorata rada na okolnost, da predložak, koji rade za profit, pogotovo ako su industrijska, redovno sastavljaju dva bilansa, jedan za dividendu, drugi za radnike. Ovaj posljednji uvijek pokazuje pasiv! U ovu se skrivaju i sastavljaju. Ali kapital ne radi, da gubi! On mnogo dobiva još i onda, kada „gubi“.

Imajući ovo u vidu, nek Inspektorat rada kod svoje posredničke akcije bude ustrajan i postojan. Nek zaista pomogne radnicima do hljeba. To je njegova dužnost.

MEDOM IZLIJEČIO RAKA *)

Prošle sam godine opisao u „Hrv. Pčeli“ pod gornjim naslovom slučaj iz Rusije, kako su liječenjem medom bila spašena dva života od strašne i razorne bolesti raka u želucu. Ovdje niže iznosim drugi slučaj iz blizine, pa dao bog bitio od nasne.

U selu Mrzoviću kotara Đakovačkog živi mladi seljak Jozo Žvković. Otac njegov umro je od te pogubne bolesti, pa i sin nije ostao pošteđen. Jednog dana pred svršetak prošloga rata zakovaše mu se usta i hranio se samo mlijekom kroz zube. Poslje nekog vremena otvorilo mu se usta, ali nošpako — pojavio se rana na donjoj strani vrata, koja se slane širila i tako zahvati cijelu desnu stranu prsiju. Čovjek se savijao od bola. Napokon ostade samo bijela rebra, u ljudi s užasom promatralu, kako mu pri jelu prolazi hrana kroz jednjak.

Obašao je mnoge liječnike, ali je svagdje samo čuo kobnu riječ „rak“. Čovjek da zavoji — te raku uvijek nenač. Mlad je, a umirjeti valja. Kad bi ostao sam u svojoj sobici, čitave bi sate morao proplakati. Nema mira — ne vjeruje. Voze ga u Vinkovce, ali i tamo ko po dogovoru: rak, pa rak — spasa nema. Vraća se bez truna uade kući. Putem između Vinkovaca i Ivankova stignu nekog čovjeka i povezu ga.

„A tko to leži?“ upitali će stranac. Rekoše mu sve.

„Kažu, da baš moram umiriti!“ — bolno se otrgnu glas iz trajavih prsiju, a suze mu navriješe na oči i on klonu.

„Ne moraš umiriti!“ gromko će stranac pun pouzdanja „Tebi lijeka ima! Sam Bog vas namjerio na me!“

Svi zinuše od čuda!

„Medom se liječi i ozdravit ćeš.“

Treba nabrati lišća od nevena“. L stiže treba okrenuti nošpako i sva ona rebra stuci — zgnječiti. Svaki lišće s te naopake strane namaži čistim vrcanim medom, pa prilijepi jedan uz drugi na ranu, dok tako ne

prekriješ cijelu ranu, da niti najmanje mjesto ne ostane ne prekriveno. To sve previj čistim krpama, da lišće ne pospada. Svako jutro moraš taj postupak ponoviti s novim lišćem i medom, dok rana ne zacijeli. Trajati će to dugo, ali budite ustrajni. Bana je tvoja suviše teška i velika. Da si to činio odmah, čim se rana otvorila, ne bi toga bilo.

Svi odahaše. Veliki kamen odvalio im se sa srca. Bolesnik se lice razvedri i obasu ga rumenilo s uzbuđenja. Puni nade stigose kući. Dadoše se usučani živo na posao. Da, ni jednozlo nigda ne dodija. Zapao su njegov. Snasa Lala, sestra njegov, raskapa po grublju snijeg, jer na grobovima ima najviše nevena.

Liječenje je dakle počelo s velikim uspjehom. Čim su mu prvo lišće s medom na tu ogromnu ranu položili, nesto boli. Jedni čovjek zapade u teško željkovani duboki i slati san. A sutradan — gle čuda: Pod lišćem sabrao se nečist, a rana sva pobijelila. **Opasne rane čistom ulakom vodom i opet povlaše. Tako ustrajaje, i ako je to liječenje trajalo kasnu jesen i skoro cijelu zimu.**

U uskudici nevenovog lista užeše ljljunov, ali se boli ponoviše, rana se začari i moradoše ga odbacili.

Napokon čovjek ozdravi. Ohrabrovalo mu se na vratu i prsima novu likvu misičja i prevuklo novom kožom.

Svoj spas zahvaljuje medu i nevenu. Hvali Boga, što nam dače marnu pčelicu, pa kaže: „Pčelica je sveta!“

Drugovi pčelari! Raznesite ovaj glas na sve strane lijepe nam domaje, da se patnički narod naš ovime uzmogne okoristiti.

Franjo Jovanovac, ravn. učitelj.

Preštampavamo ovaj članak iz mjesečnika „Hrvatska Pčela“, a u dojednem broju ćemo donijeti jedan članak, poznatog našeg pčelara, g. Grge Čalara, o liječenju raznih bolesti sa nabodom pčelinjom.

Oglasujte vašu tvrtku u „D A L M. H R V A T U“.

* Nevena (Turdus il. Turdus ilicium, Calendula officinalis; tokodje zimusca, bilje, žuteji spada u rod zvezdasti (Aster) runolisti, georgine i suncekrva. Sije se u vrtovima kao ukrasno bilje, pa mnogo i na grobovima. — Uredništvo.

Umne kvalitete gosp. Dr. Nikole Subotića.

Da vide radikalni birnici ovog izbornog okružja, kakvog su čovjeka izabrali i kako se muzevno ponaša, donosimo izvratke iz njegovih govora u skupštini, u obranu bivšeg ministra Lazice Markovića, koji je označen u javnosti kao korumpcionista i lupež.

— Pravna nauka dokazuje, veli g. Subotić, da svaka tužba, ako se hoće da bude valjanom i da može doneti rezultata, valja da bude konkretna, t. j. da sadrži u sebi sve elemente i sve oznake dela.

— To je presuda, a ne tržba!.. dovikuje g. Jovan Magovčević, demokrat. To je kineski postupak.

— Ovaj će više da ga tereti, nego brani! Hoće, Boga mi! — tvrdi pop g. Gjukan Popović, demokrat.

Govornik nastavlja i prelazi na tačku optužbe. Brani Markovića takvim ulizivanjem, da je stvorio veliko negodovanje kod čitave opozicije.

— Znamo mi te pasivne krajevel — veli ztim g. Gjukan Popović, g. N. Subotiću:

— Ja nisam pasivan g. Gjukan! — nalazi se uvredjen g. Niko Subotić.

Pogrešno je bio razumeo!

— Pa to nisam ni rekao — pravda se g. Gjukan Popović.

— Pop Gjukan nemoj izigravati papagaja! — ljuti se g. Dr. D. Grigin, radikal.

— Po Vama se vidi da je Dalmacija pasivna — ruga se g. Niki Subotiću g. Moskovljević, zemljoradnik.

Iz ovog izvada može se dobro razabrati kakvu je impresiju izazvao govor g. Subotića: još čekamo da zine g. Niko Longo, pa da i njegov govor donese u izvadu. Bi i cijeli, ali je tisak skup svakako; bit će smijeha čitatelji!

Povodom članka Štrajk tvorničkog roblja, dobili smo ispravak sa pečatom „Organizacije radnika tvornice Sulid“, u Šibeniku. Ispod pečata je potpisan g. Burnač. U ispravku stoji:

„Nije istina, da šibenska policija naš pokret molestuje na svakom koraku“.

Time se ispravlja nešto, što mi nismo kazali. Što rekusmo, odnosi se na radničke funkcionere, tačnije na sindikalne funkcionere, a nikako na g. Burnača, koji nije nikakav sindikalni funkcioner.

Ma da po zakonu nismo dužni da objelodanimo i takav ispravak, koji doslovce ne ispravlja naše tvrdnje, mi ga i pored toga, donosimo, eda radnici ne posumnjaju u naše dobre namjere.

U ostalom, ispravak čini utisak, da je nagovoren od trećih lica, i mi nagadjamo, koja bi to mogla biti lica.

Ali mi poručujemo ovim nezvanima, da štrajkaši nisu ni u kakvoj vezi s nama, a što se mi zauzimaljemo za njihova prava, to je iz osjećaja čovječnosti. Ovi osjećaji kod nas nisu otupili. Mi smo daleko od toga da budemo batinaši. Mi ne branimo prava eksploataisntih ni iz ličnog ni iz partijskog interesa. Mi bi za ove ljude bili još i onda, kad bi oni bili protiv nas. Znali bi da praštamo onima, koji su zavedeni.

Mi im, za to, u njihovoj borbi želimo pobjedu, ovo im želimo iskreno, bez ikakve proračunosti i hipokrizije. Mnogo polažemo na to, da u prvome redu budemo ljudi. Nek to isto i drugi budu.

Uredništvo.

Naši dopisi.

Pišu nam iz Tijesnoga 26. - 2. Vijesti da je poznati, po svojim „dobrim“ djelima, Šime Barbača, bio imenovan upraviteljem općine Tijesno i to kao Velikosrbski radić. osupnula je listom općinare, bez razlike stranaka. Ovo je pravi unicum bezočnosti, drzovitosti i ruganja sa strane našeg bratskog režimal Znadu 19 jadni režimije, da je za vladanja pok. majčice, najodaniji njezin sin je bio „upravitelj“ Šime u čijoj su kući njezini žandari stanovali. Za vrime talijanske okupacije Šime se je i opet snašao s Talijanima radio, a ovi su u njegovoj kući spavali. Nakon „oslobodjenja“ Šime je postao demokratom, a sada napokon, valjda iz zahvalnosti, radi kredita kod bratske Banke-radikalom Jadni su ti svi radikali, sa ovakvo-radikalima. Ako kod režima ima imalo poštenja, ovo mjesto mora kroz mjesec dana, biti drugim pokriveno. Ovo je samo za danas. Drugi put više.

Gradske vijesti.

NA ZNANJE I RAVNANJE. MI svakomu predplatniku i predbrojniku šaljemo list redovito i to u dvostruku kontrolu. Dešava se slučajeva, da nam prijatelji pišu da njesu primili ovaj ili onaj broj. Molimo svakog prijatelja lista, koji slučajno ne primi jedan broj, da nam pošalje: NOVINSKU REKLAMACIJU, na kojoj neka nam javi koji broj lista nije primio, a na istoj uz svoje ime neka navede i pretplatni broj, koji se nalazi na fasciji.

UPRAVA.

Činovnički avans. Državnim činovnicima se na račun tobože pošee plaće isplaćuje jedna mala sumica takozvani „avans“. Potvrda, koju moraju potpisati glasi: Namirnica.

Na Dinara..... primljenih iz kase..... na ime prvog obroka avansa na račun novih prednadležnosti shodno rešenju Ministarskog Saveta D. R. Br. 158.300, od 25. decembra 1923 godine.

Moneta u srebru Dinara..... Potpis prima-ca.

Svi primaju monetu u papir, a ne u srebru, pak su radi toga neki činovnici brisali u srebru i napisali u papiru, kako su u istinu i primili. Namirnice su im bile povraćene, s nalogom da moraju potpirati, onakove kakove su štampane, da su naime primili pare u srebru, ili da će biti otpušteni. Ovu pametnu i mudru naredbu nezna nam nitko protumačiti. — Ne daj bože, da se i iza toga krije, koja nova afera!

Potres. Mi smo se više puta osvrnuli i pisali o potresu u našoj najbližoj krajini. Donijeli i stručnjacičkih prikaza o tomu. Na temelju istih smo tvrdili da ne može biti ozbiljne pogibije od istih za nas. To mišljenje našeg saradnika, je zadnjih dana bilo potvrđeno, i sa strane g. Prof. Mihajlovića iz Beograda, jednom brojavkom upućenom našoj općini, kojom isti pozivlje općinu da umiri pučanstvo, jer da iz ovih trešnja nemože Šibenik imati nikakvih posljedica. Drago nam što možemo utvrditi, da je mišljenje našeg saradnika potpuno poklapa sa onim rečenog g. prof. Mihajlovića, a mi ćemo o tomu donijeti niz stručnih članaka. Jedan takav članak donasmo danas.

Izgubljeno. U prošlu nedjelju 17/II gospodja Ferde Ereege je izgubila skupno maramu (šjalpu) iz crne svile, urešenu sa pravim skupim perlicama.

U prošlu petak 22/II g. Dr. Jure Jurin je izgubio dragocjeno američkano zlatno pero iz crnog skupog materijala, a obrubljeno sa više zlatnih obruča.

Obojica su spravni poštenog nalaznika prema vrijednosti nagraditi. Pronadjeni predmeti, neka se donesu u naše uredništvo ili vlasnicima lično.

Skupa policija. Na svim drugim plesovima, na kojima je policija prisustvovala društva su plaćala njezine pristojbine sa 120-160 dinara. Na hrvatskom plesu isplaćeno je policiji sa strane Hrvatskog Kluba Din. 555.-, a osim toga platio je i vlasnik Krke g. Žepina Din. 125.— Ukupno Din. 680.— Ma jelji moguće da policija može propisno pobirati tako velike sume? Znači da se zabave priredjuju samo za policiju. — Po samim pak pol. potvrđama proizlazi da su plaćene pristojbine za tri činovnika i 6 redara. Nitko od prisutnih nije vidio u dvorani i plesnim prostorijama, nego sama gg. Carevića, i Širkalja, a redara nije u opće bilo unutra, a i vani se je vidilo od prigode do prigode državn. Osim toga i satova je previše zaračunato. Dužnost je nadležnih to ispitati, jer sve to izgleda više nego pretjerano.

Plesni vjenčić kojega je „Hrvatski Klub“ u četvrtak na 28. 2. priredio u kavani „Istra“ sa učućenjem lutrije, pretvorio se je u pravi ples. Skupilo se jd za tu zabavu, sve otmjenije, neodvisnije i svjesnije, što u Šibeniku hrvatski misli i osjeća. Bilo je osobito živahno i ugodno. Sami nepristrani protivnici kažu, da je na toj zabavi bilo više posjetilaca poslije ponoći, nego li kod „mesnog odbora“ prije ponoći. Bila je većuana litrija vrhu pet krasnih darova izloženih kod trgovca g. Ive Šaina, kod kojega su izloženi i izvučeni brojevi.

Vatrogasni ples. Večera Dobrovoljno Vatrogasno Društvo priredjuje svoj ples. Prema pripremanju i simpatijama, koje uživa ovo, u najzadnje vrijeme reorganizovano društvo, ples će biti veoma dobro posjećen. Jer je čisti prihod plesa namijenjen u humanitarne svrhe, naime za nabavu najnuždnijih vatrogasnih potreština, dužnost je građana da svaki doprinese po svojim silama, svoj obol.

Šibenska Glazba u ponedjeljak 3. 3. na predznadni dan karnevala, priredjuje II društveni ples u svim prostorijama kavane „Krka“. Pošto se uprava ove kulturne ustanove brine za namaknuće sredstava za isplatu nabavljenih glazbila, te je i čisti doprinos ovoga plesa namijenjen toj svrsi, preporuča se da svi građani, bez razlike stranaka, posjete tu zabavu i doprinesu svoj dio u gornju plamenitu svrhu.

Nadl žnim na razmatranje. Nazad dva—tri mjeseca, umirovljen je vrijedni činovnik, bez razloga nakon 16 godina službe. Mirovinu nije do danas primio. Za prizivati sa obitelji, prinuđen je da po mjestu sakuplja milostinjnu. Žalosno je, a i sramotno, da se takove stvari moraju događati. Do nadležnih je da dovrše sa sličnim nezakonitostima.

„Velika Srbija“. Ovih dana cirkulliraju našim gradom, nekakve dopisnice, upravljene svim činovnicima svih ureda, od

nekakove uprave „Narodnog Dela“ u Beogradu, kojim ih se poziva, da se predpiše na knjigu „Velika Srbija“. Dopisnica je naravno pisana ćirilicom, a poziv završava „srpskim pozdravom“. Još sama dopisnica ne znači ništa. Ali djelo je pisano u opće šovinističkom duhu, da Hrvatska u takve ne postoji, već cijela ova takozvana „prečanska strana“, jest samo produženo područje „velike Srbije“. Začudo od kuda upravl „Narodnog Dela“ tačne adrese i čin svakog pojedinog činovnika. Kruto se varaju ta gospoda „velikosrbi“, kada tako misle.

Hrvatski narod je bio tlačen i proganjan 900 godina, pod tudjinskim jarmom, ali ga nitko nije mogao odnaroditi, izlazio je iz avake borbe čelijniji, osvješćeniji i kulturniji. Tako je bilo do sada, a biće i od sada. Kultura i svijest treba da po, bjeđe.

Imade dapače poturica, koji su se radikalizirali, i presijom narivavaju rečeno pjelo, jednim činovnicima, ocima obitelji; koji ga iz bojazni od denuncijacije naručuju. Svaki pošten Hrvat mora tekev postupak s Indignacijom odbiti! To nije separatizam-gospodo Jugoslaveni! To je sve u znaku jedinstvenosti i ravnopravnosti!

Kako demokrati agitiraju? Sad kada su demokrati u „Prosvjetni Skup“ proturali svoga „čovjeka“, koji ne pripada nijednoj stranci, razvili su žestoku agitaciju da se svi demokrati-aristokrati začlane u „Prosvjetni Skup“. Do sada su već imali „uspeha“. Sve ono što u duši mrzi Hrvate grada Šibenika leti u „Prosvjetni Skup“.

† Adoli Lenoch zet g. Ive Šupuka mjesnog trgovca. Pošao na sprovod umrolog brale u Beču, dokopao se sa sprovodom upale i umrao. U Beču je bio i pokopan. — Jutros u 9 sati su bile zadušnice u crkvi Gospe Van Grada. — Bila mu laka crna zemlja, a rodbini naše iskreno saučeeće.

Poruke Uprave.

Na poslana koncem prošle godine odazvali su se i platili predplatu do 31. prosinca 1923 sljedeći predplatnici:

Br. 7, 11, 16, 17, 22, 24, 35, 36, 40, 42, 43, 52, 57, 61, 73, 75, 92, 93, 95, 98, 99, 115, 117, 119, 120, 126, 133, 134, 158, 163, 166, 167, 170, 173, 177, 180, 186, 188, 191, 193, 207, 227, 238, 250, 251, 252, 255, 256, 261, 268, 271, 272, 280, 295, 297, 300, 303, 315, 319, 320, 322, 325, 331, 339, 351, 360, 361, 370, 374, 375, 380, 386, 391, 405, 428, 429, 430, 431, 456, 460, 462, 464, 465, 488, 494, 496, 497, 498, 500, 501, 504, 520, 532, 575, 581, 595, 607, 609, 659, 733, 744, 755, 810, 820, 832, 842, 843, 844, 855, 856, 857, 860, 862, 873, 874, 875, 876, 884, 885, 886, 889, 891, 892, 909, 933, 944, 955, 969, 999, 1001, 1003, 1004, 1006, 1110, 1102, 1013, 1014, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1026, 1027, 1028, 1031, 1033, 1039, 1040, 1043, 1044, 1046, 1047, 1049, 1051, 1052, 1066, 1067, 1070, 1081, 1082, 1083, 1085, 1087, 1089, 1093, 1094, 1095, 1096, 1098, 1099, 1100, 1104, 1105, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1114, 1115, 1116, 1118, 1120, 1121, 1122, 1124, 1127, 1131, 1132, 1153, 1218, 1220, 1227, 1237, 1259, 1271, 1277, 1307, 1320, 1477, 1481, 1483, 1490, 1598, 1658, 1754, 1757, 1778, 1816, 1839, 1852, 1895, 1965, 1971, 1997, 2011, 2018, 2057, 2065, 2067, 2072, 2090, 2109, 2110, 2116, 2117, 2258, 2307, 2313, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428. (Sljedi).

Ostala gdća. koja su dobili obračun za 1923 mole se da podmirne njihov dug prema listu. Uprava.

Šifre „Dalmatinski Hrvat“.

Zemljoradnici u Kanadu. Parobrodarsko društvo CUNARD LINE, čiju agenciju imade Šibeniku g. Josip Jadronja, otprema poljudjelce u Kanadu sa najbržim parobrodima svijeta. Sama agencija pribavlja besplatno iseljenicima odođenje da im je slobodno useljenje, poslije česa dobiju pasoš bez zapreke. — U Južnu Ameriku otprema agencija Jadronja parobrodarskim društvom Kr. Holandski Lloyd, čiji su parobrodi poznati zbog zavidna reda i čistoće.

Iseljenici za Kanadu. Naše Društvo Navigazione Generale Italiana, u Genovi, koje podržaje ekspresne parobrodarske veze sa NEW-YORKOM i glavnim lukama Južne Amerike, upostavlja početkom dođućeg mjeseca marta svoje ekspresne veze sa KANADOM.

Dne 7. M. rta o. g. otputovaće iz Genove za KANADU parobrod »AMERICA«, na kojem su se osobito pažnjom preudesele prostorije za iseljenike.

Upozorujemo iseljenike za KANADU, koji žele putovati našom prugom, da će im naš Ured besplatno dobiti kanadsko garantno pismo.

Potanje informacije daje
Putnički ured

JADRANSKE BANKE

Zagreb, Petrinjska ul. 6.
te sve podružnice Jadranske Banke.

Ispravak.

Na dopis od 17. siječnja 1924 iz Vodica, oštampan u »Zemljoradničkom Borecu« u br. 3, od 31. I. t. g. potpisani se ne upuštaju u nika ovu polemiku sa neopravdanim i neistinitim izjavama u tom dopisu, jer za gosp. Blaža Jurasa glasovalo je sve što je stvar sudilo bez obzira stranačkog, tako da su za nj glasovali i Drinkovičević i Demokrati i Pučka Stranka, a za gosp. Milonā Stupina glasovala je jedino Zemljoradnička Stranka, kojoj se je u zadnje vrijeme pridružilo.

Potpisani, kao jedino opravdanu i poštenu osudu, u cijeloj stvari zabtvjavamo, da današnja Uprava mjesne »Hrvatske Čitaonice« odredi tri svoja člana, a tri člana, koji će iznjeliti cijelu stvar na sud jednom drugom neutralnom društvu kao n. p. »Upravi Hrvatske Čitaonice — Šibenik«, ili kojem drugom društvu u Šibeniku, te nek ovo drugo neutralno društvo izreče svoj sud i jednini i drugim, te se toj osudi mora pokoriti krivac i povući konsekvencije. Dakle na djelo današnja »Upravo Hrvatske Čitaonice«.

Što se tiče dopisu u »Pohedi«, nek isti traži zadovoljštinu od dopisnika.

Vodice, 10. veljače 1924.

Marko Frane — Lusan Ive — Jurac Blaž — Bješan Ive — Kronjac Niko — Grgurev Frane — Juričev-Barbin Mate — Dunat Jakov — Srdarev Lovre — Markoč Niko — Ivaz Rade — Krste Skočić — Ante Sladoljev.

Jači potres. Dne 28. veljače u 11 a. 25 minuta osjetio se je u Šibeniku i okolici jači potres. Primjetilo se je da dolazi s mora sa zapadne strane. Epicentar ovoga potresa morao je biti u najvećoj blizini Šibenika. Po svemu imao je dolaziti iz Zlurinske špilje. Potres je bio dosta jak i siriio se je po pravilima valovita gibanja tako, da ga je svatko osjetiti

mogao. Trajno je 5 sek. Na usidrenim brodovima osjećaj je bio nesnosan. Kao prijašnji tako i ovaj potres posljedica su baš ove zadnje kiše, koja je svojini moćenjenu odron u špilji prouzokovala.

»Hrvatski Dom«, koji uređuje Starac Mijo, bio je od policije zaplijenjen, tako i broj 4. neće ga moći primiti pretplatnici. U ovom broju bila je zaplijenjena pjesma: »Pozdrav Hrvatima skupljenim na Velikom Hrvatskom Plesu u Šibeniku dne 16. veljače.

U znak i ravnopravnosti. U najnovije vrijeme vidjamo nove takse račune po kvantama i restauracijama, pisane samo ćirilicom. Isto tako za poštanske novčane naputnice za inozemstvo postigli smo rekord zbrke i smiješnosti. Prvi odrezak, koji služi kao potvrda pisan je samo ćirilicom; drugi odrezak, koji pridržava, onaj komu su pare doznačene, štampan je ćirilicom i latinicom u francuskom jeziku; treći dio naputnice naštampan je sa ćirilicom, te latinicom u francuskom i hrvatskom jeziku. Na ovo nas je upozorio baš jedan stranac i nadodao da je to upravo smiješno i neozbiljno.

Naša policija na djelu. Do sada se je uvijek mislilo da jena državna policija agilna i sposobna kada se radi o osudama proti Hrvatima po Bachovoj patentu, na temelju koje su šibenski Hrvati to radi poklika »Živila Hrvatska« i stičnih, bili osudjeni preko 1000 dana tamnice, Nego, kako nam kažu, »državnoj« je uspelo pronaći i one zločince, koji su na dan hrvatskog narodnog plesa, pokušali ngasiti električnu rasvjetu i tako malđane ubili inžinira električne centrale u Šibeniku. Osim toga policija je pronašla i onoga, koji je u noći, prošloga četvrtka, dok je »mēsni odbor« plesao, bacio bombu negdje oko obćinskog perivoja. Šibenik se može da ponosi, jer je eto naša policija nadmašila i glasovitog Ticu u Trstu

Priopćeno. *)

Upravi
Filharmoničkog Društva
Mjesto.

Na jednoj od Vaših nedjeljnih zabava, pristupiše k meni članovi Vašeg permanentnog plesnog odbora, da mi snopče Vaš zaključak, da mi je zabranjeno uzimati učešća na Vašim zabavama.

Saopćila mi se sama zabrana, ali ne i njezin razlog.

Ja smjestu napustih društveni dvoranu, a par dana za time uputih Vam prep. pismo, molući Vas, da mi razjasnite slučaj.

Izvjeseo znam, da Vi niste tako postupili za to, što ja nisam član Vašeg društva, jer biste me, u ovome slučaju, bili još prije opomenuli. Drugim ste se Vi razlozima rukovodili: tek i ja treba da znam, kojim drugim razlozima.

Na moje privatno pismo Vi se niste ni riječju obazreli. Toju sam radi primoran da Vas danas javno pozovem, da javno iznesete razloge, radi kojih ste uzeli stav protiv moje osobe.

Vi ste moralno dužni da na moj upit odgovorite. Na to Vas treba da odgovori elementarna građanska dužnost, kojoj se, valjda, ne mislite oteti. Nije dozvoljeno dirati u čovječji ponos, i ne davati o tome računa.

Budete li prešli rukom i preko ovog pisma, moj će sud o Vama biti saglasan sa sudom, koji će ovim povodom da o Vama stvori javnost, u ovaj ne može da za Vas bude laskav. Naprotiv!
Šibenik, 29. II. 1924
Petar Baković, kapelnik.

*) Za ovaj članak ured. ne odgovara

Pozor Amerikanci!

U Blizini Šibenika prodaje se krasan posjed sastojecj od nove kuće (8x11 m.). Kuća je na najljepšem položaju i sa vodom a sastoji se od prizemlja prvog kata i podkrovlja (sve uređeno za stanovanje).

Oko kuće nalazi se osim potrebnih gospodarskih zgrada 3000 m² vrlo dobrog zemljišta od kojih 1500 m² amerikankom obradjene zemlje. Osim toga prodaju se još dva kompleksa vrlo dobre zemlje sa po prilici 11.000 komada amerikanske lože.

Čitav je posjed bez tereta, a plaćevni uvjeti po pogodbi.

Za informacije obratili se na gosp.

Toni Bognolo - Split
uredništvo »NAROD«.

Izdav. i odg. ured. Medić Niko.
Tisak Pučka Tiskara — Šibenik

Mali oglasnik.

Suhih Smokava. Prva vrsta uz najpovoljnije uvjete. Obratiti se na tvrtku: **Marko Graovac, trgovac, Rogoznica kod Šibenika.**

Umjetnički kostimi.
Kostimi turski, i narodni kosovski unajmljuju se za krabuljne plesove. Propitajte se u Hotel Kosovo.

Odgovori uprave.
Gosp. Stipe Kordan pok. lve. — List Vam šalje redovito i to pod brojem 2495. Predplata plaćena do 31. 6. o. g.

Odklikovana Voštarnica
DIPLOM. PECLAR **GRO ČULAR** VOŠTARSKI MAJSTOR
ŠIBENIK

IZRADJUJEM:
sve vrste svijeća, duplira, uskrasnih stojnika (cerea) sa svim urešnim znakovima, iz prvorazrednog voska, brzo i solidno.

PRERADJUJEM:
praua želji sve vrste svijeća iz voštanih ulonaka i okapina.

PRODAJEM:
finog vrennog **MEDA** naravnog sa moć uzorog pčelinjuka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, gripa, prsna, prehlade itd.

KUPUJEM:
sve vrste voštanih ukapina, ulonaka i žutog voska.
Sve uz povoljne cijene!

„STAN“
BRUSIONA STAKLA I TVORNICA ZRCALA KAO ZADRUGA
U ZAGREBU, Jukićeva ulica br. 12.

Preuzima i proizvadjava svekoliko ustaklivanuje brusnim kristalnim staklom, te uzrealenje: staklova, svratista, brijačnica i laboratorijuma. Raspolaze velikom zalihom belgijskog i českoskog kristalnog stakla.

CIJENE UMJERENE - podvorba brza i solidna - CIJENE UMJERENE.

PRODAJE SE
u Šibeniku (Crnici), na lijepom položaju, kuća na jedan pod s velikom stajom i svinjakom te velikim i lijepim vrtom i dvorištem. Cijena vrlo povoljna.
Obratiti se kod **JAKOVA ZANINOVIĆA, trgovca.**

Edino specijalno podjetje v Jugoslaviji!

Tavarna za ločenje dragih kovin
J. Augustin, Ljubljana Sp. štika, B. Jermaja cesta št. 231.
Pređelava in prodaja čistoga zlata, srebra in platina. — Kemični analitični laboratorij. — Ločenje dragih kovin iz odpadkov in prahu (Gekrätz) kakor tudi iz tekočin.

Klorzlato — srebrov nitrat
pozlaćenje na tovarniški način
prorebrjenje „ „ „
poniklanje „ „ „
pobakrenje „ „ „

Tekočine za preizkušnje dragih kovin. — Destilirane vode etc.

Edino specijalno podjetje v Jugoslaviji!